

ver con la realidad y su señoría lo debe de saber. Además hay unas contradicciones importantes en sus afirmaciones, no de hoy, sino en las de hoy en comparación con otras anteriores. Es decir, si se dice que estamos gastando más en farmacia, no se puede decir al día siguiente que hemos aplicado el medicamentazo y que estamos reduciendo el gasto en farmacia y por tanto no nos ocupamos de las personas que necesitan esos medicamentos. Porque, claro, lo que no se puede decir es por la mañana una cosa y por la tarde otra por no tener un mínimo argumento serio.

Mire, señoría, para un 51% de los ciudadanos en esta comunidad el funcionamiento de la sanidad pública es francamente bueno, para un 41% es regular y tan solo para un 8% existe una opinión negativa. Hay otro dato estadístico, que tiene que ilustrar a su señoría y que estoy seguro que lo conoce. En noviembre de 1992, que es el dato del que disponemos, los ciudadanos que pensaban que la sanidad pública mejoraba eran un 63,2%; en marzo de 1999, ese mismo porcentaje se eleva 25 puntos para situarse en un 89,5%. En esos mismos meses de 1992 y de 1999, en noviembre de 1992 los que pensaban que la sanidad empeoraba se situaban en un 36,9% y en marzo de 1999 bajan hasta un 10,5%.

Por tanto, estos son datos estadísticos que se manejan en estos momentos. Pero no quiero quedarme en la estadística que, insisto, su señoría conoce perfectamente. Quiero ir a unos datos objetivos, como hacía en la pregunta del Grupo Parlamentario Popular anteriormente, en mi anterior intervención, para poner de manifiesto cuál es el funcionamiento hoy de la sanidad pública en nuestra comunidad y cuáles son los resultados del gobierno que yo presido.

Hemos reducido las listas de espera, con respecto a julio de 1995, en un 75%. La actividad quirúrgica ha aumentado en un 44,5%, respecto también a julio de 1995. Las consultas externas han aumentado un 28%. Las urgencias han aumentado un 17%. Las reclamaciones –dato objetivo– han disminuido un 33%. Parece ser que, a pesar de que se funciona peor, la gente está contenta y protesta menos. Y, algo muy importante, las inversiones en la sanidad pública han aumentado, señoría, un 30%.

Pero sobre todo yo comprendo que a veces, como es lógico, en democracia fundamental, se tenga que debatir y se tengan discutir programas. Pero el problema con el que nos encontramos es que nosotros, efectivamente, tenemos programas, tenemos medidas que aplicamos y ustedes no tienen absolutamente nada, señoría; tienen la soflama de los jueves primeros de cada mes o cuando corresponsa mi intervención parlamentaria para someterme al control, al que estoy obligado por el Reglamento y que asumo gustosísimamente, pero aparte de eso, el vacío más absoluto. No existe ni una sola iniciativa. Y es difícil, créame, señoría, tenemos que enfrentar con esta situación; tener que negar su señoría la evidencia de los datos que son absolutamente aceptados por todo el mundo porque, como usted comprenderá, todos son objetivos, pero hay uno, que es el de la falta en estos momentos o la disminución importante –un 33% le decía a su señoría– de quejas por parte de los ciudadanos, que ponen de evidencia que en estos momentos hay una buena opinión sobre el buen funcionamiento de la sanidad pública.

Vamos a seguir mejorándola. Vamos a seguir potenciándola, como hemos hecho, con un aumento de inversión, al que me he referido anteriormente. Y por mucho que su señoría se intente recrear a la hora de manifestar la opinión de que es que no estamos a favor a de la sanidad pública, sabe su señoría, como sabe el conjunto de los ciudadanos de esta comunidad, que es una apuesta inequívoca por parte

de este gobierno. (*Aplaudiments d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president. (*So per interferència d'un mòbil*)

Té la paraula per a formular la pregunta, el síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, ens ha explicat vosté abans que l'economia va bé en el nostre país. Jo li he de comentar, no ho dubte en aquests moments, li he de comentar que l'ensenyament públic va fatal, especialment l'ensenyament públic secundari. Com a dada som la penúltima comunitat autònoma en aplicació de l'ESO. I l'última manifestació d'açò és concretament els programes, els projectes que des de la conselleria estan fent de dràstiques reduccions per al curs proper en l'ensenyament secundari postobligatori. La pregunta és: quina valoració fa vosté d'aquests programes?

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el Molt Honorable President del Consell.

El senyor president del Consell:

Con la venia, senyora presidenta.

Señorías.

Señor Ribó.

La verdad es que como nadie pide cuentas de las afirmaciones que se hacen en esta tribuna, pues su señoría puede esforzarse en seguir diciendo en cada sesión de control una más gorda que en la sesión de control anterior. Simplemente decirle a su señoría, porque no encuentro otras palabras, que la reducción no es que sea drástica, ni es leve ni es suave, no hay reducción, todo lo contrario, hay aumento de plazas en estos momentos. En toda la red de institutos no hay ninguna reducción, absolutamente ninguna, de puestos escolares. Lo que ha dicho su señoría no responde a la verdad, es una falsedad absoluta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a rèplica, té la paraula el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor Zaplana.

Li parlem d'un problema que, mire, ha provocat l'amenaça de dimissió dels directors d'institut de la ciutat de València i la condemna i amenaça semblant de tots els directors de la província. Mire, el conseller d'Educació aquest matí s'ha de reunir amb una delegació d'ells. Li parlem, senyor Zaplana, d'una realitat: que en els instituts de secundària de moltes ciutats del nostre país, si es compleixen les ordres d'inspecció, hauran d'acomiar a molts alumnes seus per manca d'instituts en els centres públics. És el cas dels instituts de València, de Torrent, de Burjassot, de Godella, de Mislata, de Paterna, de Castelló. Analitzant només aquestes set ciutats, ens trobem amb una programació de 200 grups d'ensenyament postobligatori, quan segons els números del mapa escolar en farien falta 283. Planifiquen amb un dèficit de 83 grups, suposa aproximadament

2.900 alumnes, tal com estan denunciant els directors, els professors, els pares i els mateixos alumnes.

Les conseqüències són greus. La primera és que el seu govern, senyor Zaplana, és incapaç de garantir el dret d'un xiquet o una xiqueta a escollir un centre públic. Home, la famosa llibertat d'elecció que tant en parlen és un concepte que només utilitzen vostés per als centres concertats o privats. Però, en canvi, són absolutament incapaços de garantir la llibertat d'elecció d'un centre públic; és la seua primera obligació.

En ensenyament públic, senyor Zaplana, cal fer sol·licitud per a entrar en infantil-primària, en ESO, en secundària postobligatòria. Vostés ho han convertit en una carrera d'obstacles. En privada, en canvi, és un camí de roses, ho hi ha cap problema.

La segona conseqüència, senyor Zaplana, és l'atac a les línies en valencià. Diu textualment la Direcció General de Centres: "No se diferencian en el mapa propuesto los grupos de castellano y de valenciano. Estos podrían ser mixtos". Així és com potencien vostés les línies en valencià? Per a nosaltres el caràcter mixt d'aquestes línies pot significar la desaparició de les mateixes.

I el tercer efecte és clar, conegut i l'hem comentat ja: desviar alumnes cap a l'ensenyament concertat i privat. És el cas dels col·legis concertats de l'Opus, és el cas de la concertació d'alguns col·legis amb deutes a la seguretat social, que tingueren, per suposat, el goig que el conseller els inaugurara el curs; és el cas d'alguns municipis com Torrent on augmenta la concertació i augmenten els barracons en els instituts de secundària. Molts efectes negatius, senyor Zaplana, i una causa bàsica: són incapaços de complir la seua pròpia planificació, el mapa escolar.

Mire, i amb dades donades per la conselleria, 14 de març de 2000, quin balanç podem fer? 223 centres de secundària que cal construir o remodelar, segons vostés. N'han acabat 35, el 16%. Senyor Zaplana, en quasi cinc anys de govern han fet el 16% dels centres que han programat. En tenen 27 en execució, el 12%. 29 en projectes acabats o en licitació. Estan redactant 101 centres, el 45% dels projectes. Mire, el seu balanç és molt clar, senyor Zaplana. —A més dels convenis amb els ajuntaments, que excepte dos casos, estan per començar tots.— El seu cas és molt clar. En un curs on s'ha d'implantar l'Eso definitivament, en un període on vosté ens ha contat que l'economia va bé, en un país on tenim la taxa de natalitat més baixa del món, resulta que vostés tenen un rendiment estupend, el 16%. En el llenguatge escolar, senyor Zaplana, això la qualificació és claríssima: molt deficient, molt deficient. I estem avaluant-lo segons els seus propis programes.

Mire, nosaltres estem segurs que en l'ensenyament privat potser li faran un monument pels serveis prestats, però estem segurs també que l'ensenyament públic, amb la seua política, acabaran considerant-lo el botxí oficial de l'ensenyament públic del nostre país, el botxí oficial. Vosté passarà a la història, senyor Zaplana, com el dirigent polític que ni va voler, ni va saber ni va poder fer res per dotar al nostre País Valencià d'una xarxa escolar pública en un moment...

La senyora presidenta:

Senyor Ribó, acabe.

El senyor Ribó i Canut:

...on és imprescindible fer una xarxa escolar adequada per als nostres xiquets i per als nostres joves per al segle

XXI. Pensem que és realment lamentable en un moment on, com vosté ha dit, l'economia va bé, però va bé no sabem per a què.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Per a rèplica, té la paraula el senyor president.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías.

Señor Ribó. Al menos me quedo con la última de sus afirmaciones: la economía va bien. Algo hemos conseguido esta mañana.

Pero, en cualquier caso, decir a su señoría que ha basado toda su pregunta, apartándose absolutamente luego en su intervención del contexto de la misma, en un dato rigurosamente falso, y se lo he dicho con rotundidad antes de sentarme en mi primera intervención para ver si su señoría recogía el guante e intentaba acreditarlo. Se lo vuelvo a reiterar: la pregunta que hoy me trae aquí formulada por su grupo carece absolutamente de ninguna base de razón y es incierta. Hay en estos momentos más plazas que había. Y le ruego a su señoría, y esa es la pregunta que me ha traído aquí esta mañana porque usted lo ha decidido en su grupo, que acredite lo que ha formulado en su pregunta, porque simplemente es mentira.

Y entonces, cuando llega aquí dice: "Prueba evidente de que eso es verdad, las amenazas de no sé quién de haber dimitido". Mire usted, de amenazas, de querellas, usted sabe mucho. Yo me dedico a gestionar los intereses públicos. Y no tengo el más mínimo interés, señoría, en pasar a la historia. Dice: "No sé cómo usted pasará a la historia". No pasaremos ni usted ni yo a la historia. En cualquier caso, a la historia pequeña de nuestros partidos, de la gestión temporal de los asuntos públicos en esta comunidad. Yo, desde luego, en esa dirección estoy satisfecho, no sé si su señoría también lo está con los resultados que le otorgan los ciudadanos.

Pero, en cualquier caso, mire, señoría, por entrar en concreto a la formulación de su pregunta, porque no ganamos nada repitiendo cuestiones que no vienen al caso. No hay en la red de institutos ninguna reducción de puestos escolares. Mire, en el curso 1999/2000, la población escolarizada es de 37.721 alumnos. Para el próximo curso es de 39.000. Luego se aumentan, a pesar del descenso de la población. No hay disminución sino hay aumento. Y su señoría viene aquí, me hace comparecer, que tengo obligación por el Reglamento y lo hago encantado, con una premisa falsa y no se da por aludido cuando se le dice públicamente que lo que su señoría ha dicho no es verdad.

Se han analizado por parte de la conselleria todas las hipótesis para el próximo curso. Con una población potencial de alumnos de 43.855, la hipótesis más optimista, que siempre se rebaja luego, es que aprueba el cuarto de Eso el 80% de estos alumnos, y se le suma un porcentaje más elevado de lo habitual de repetidores de primero de bachillerato. Y con esa hipótesis, estamos en 37.064 alumnos. Le repito que las plazas ofertas son de 39.000. Pero aparte de esos 37.000 alumnos, el 75%, efectivamente, aproximadamente, acude a primero de bachillerato y el 25% a los ciclos formativos de grado medio. Luego, van a haber muchas más plazas de las plazas que se necesitan.

Y, desde luego, no era ese el motivo de su pregunta, pero no tengo ningún inconveniente en contestarle a su se-

ñoría. De libertad de elección centros, su señoría no me va a dar clase nunca. Vivimos en una sociedad plural en la que nadie puede imponer su criterio, y todo el mundo, por mucho que se discrepe de él, tiene derecho a poder elegir, a poder manifestar su voluntad. Mientras yo sea presidente del Gobierno Valenciano, esa libertad estará garantizada para los que piensan como su señoría y para los que piensan de forma distinta. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.
Se suspén el Ple per quinze minuts.

(*Se suspén la sessió a les 10 hores i 39 minuts*)
(*Es reprén la sessió a les 11 hores i 8 minuts*)

Compareixença del conseller de Justícia i Administracions Públiques per tal d'informar sobre la política general de la conselleria en matèria de tractament de residus sòlids urbans a la comarca de l'Horta

La senyora presidenta:

Senyories, pregue que ocupen els seus escons. (*S'intromp la gravació*)

El següent punt de l'ordre del dia és la compareixença del conseller de Justícia i Administracions Públiques per tal d'informar sobre la política general de la conselleria en matèria de tractament de residus sòlids urbans a la comarca de l'Horta, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Té la paraula l'honorable senyor conseller.

El senyor conseller de Justícia i Administracions Públiques:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

Com les seues senyories coneixen, estem davant d'un dels temes de gran transcendència en l'actualitat. La recollida... (*remors*)

La senyora presidenta:

Un moment, senyor conseller. Per favor, senyories. Senyories, pregue que ocupen els seus escons.
Continue, senyor conseller.

El senyor conseller de Justícia i Administracions Públiques:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Dia que la recollida, el tractament i l'eixida que se'ls dona als residus és hui per hui un problema molt important amb el qual s'enfronta la societat moderna a les portes del segle XXI.

A la Comunitat Valenciana, i mes en concret, a la comarca de l'Horta, que és l'objectiu d'esta compareixença, la política de tractament de residus ha estat vinculada estos últims anys a l'actuació del Consell Metropolità de l'Horta fins a la seua dissolució. En conseqüència, corresponia als

ajuntaments que l'integraven la recollida i el transport dels mateixos a través del Consell Metropolità de l'Horta i de l'empresa Fervasa, que era la responsable del seu tractament.

Una vegada en vigor la Llei 8/1999, de 3 de desembre, les actuacions en matèria de gestió de residus tornen als municipis, si bé, i com a complement, la disposició transitòria de la llei exceptua que correspon al Govern Valencià, en compliment de la cooperació i assistència a les corporacions locals, garantir el normal funcionament dels servicis fins que els organismes que es creen no assumisquen les competències supramunicipals. Per tant, el Consell de la Generalitat garantix la prestació d'este servici, i la seua prestació es basa en l'aplicació de les diverses tècniques de les instal·lacions existents a l'efecte.

Així, a la planta d'Hornillos, situada en el terme municipal de Quart de Poblet, una vegada arplegats els residus, es seleccionen a través de dues línies de tractament i una altra línia d'emalatge. Estes línies permeten separar els tipus orgànics de la resta, sent els primers esmentats utilitzats per a la fabricació de compost destinat a l'agricultura. Els altres són objecte d'emalatge i traslladats a l'abocador de la Matrona, al terme municipal de Dosaigües.

La fórmula de gestió elegida engloba no sols la planta d'Hornillos, sinó també dos concessions administratives. La primera, per a la explotació de l'abocador del Pic dels Corbs, així com el manteniment de la seua maquinària. Este abocador, construït en el seu dia per l'extingit Consell Metropolità de l'Horta, pertany a la modalitat de l'abocador d'alta densitat amb fermentació anaeròbica, i compleix un paper que podríem qualificar de complementari en estos moments al de la Matrona de Dosaigües.

La segona concessió té com a objecte la construcció de l'abocador de Dosaigües, l'habilitació dels camins d'accés, el transport de residus, la seua compactació i també el manteniment de la maquinària i vehicles per al seu transport. Amb este abocador, podem afirmar que tenim actualment un dels més moderns i dotats no sols d'Espanya sinó d'Europa. Destacarem únicament la seua capacitat, així com el tipus de tractament, basat en la col·locació dels residus prèviament embalats i el posterior cobriment diari dels mateixos.

De la mateixa manera, la política que s'està seguint des de la Generalitat, tenint en compte l'ordenament vigent sobre això, s'estructura principalment al voltant de tres aspectes fonamentals.

En primer lloc, la futura Llei valenciana de residus, que, elaborada per la Conselleria de Medi Ambient, ha passat ja pel Consell Assessor de Medi Ambient, pel CES i també té el dictamen ja del Consell Jurídic Consultiu. En ella es destaca la distribució de funcions entre la Generalitat, per una banda, i les entitats locals per altra.

En el primer cas, mencionar sobretot la qüestió de la planificació destinada a coordinar totes les actuacions de les diferents administracions públiques en matèria de gestió de residus. Íntimament relacionat amb això, cal mencionar també els plans zonals, que, en concret, estos plans tenen com a missió desenvolupar i completar el Pla integral de residus, al temps que l'adapten a les circumstàncies particulars de cada lloc. Finalment, es van a regular també els anomenats projectes de gestió, que no són sinó plans de caràcter supramunicipal destinats a determinar principalment la forma de portar endavant la construcció d'infraestructures i instal·lacions adequades.

Per la seua banda, les corporacions municipals tenen com a funció la gestió dels residus, així com la titularitat del servici públic de recollida, transport, valorització i eliminació. Així mateix, s'apunta la possibilitat de la constitu-